

[Emmert Andersen]

get, at der, inden en vejledende folkeafstemning skal finde sted, først skal foregå en redegørelse om atomkraft. Dette burde være i alle ansvarlige partiers interesse.

Det fremsatte dagsordensforslag vil vi studere nøjere, inden vi tager endelig stilling.

Lone Dybkjær (RV):

Som andre talere allerede har været inde på, får vi lejlighed til en mere generel debat på et senere tidspunkt på basis af en redegørelse, og i næste uge får vi – i hvert fald ifølge ugeplanen – også lejlighed til en debat om første udbudsrunde. Nogle har da også allerede været inde på, at denne debat i dag så var overflødig, og det kan man selvfølgelig godt hævde. Man kan sige, at så er der en del herinde, der er overflødig.

Det, man kan sige om denne forespørgsel, er, at det er den årlige travet fra fremskridtspartiet, hvor vi diskuterer enten D.O.N.G. eller naturgasprojektet – i lidt forskellige variationer – eller ideen om at sende spørgsmålet om kernekraft ud til vejledende folkeafstemning.

Jeg skal ikke gå så frygtelig dybt ind i det, men blot sige, at jeg synes, det var tilfredsstillende, hvad regeringen sagde om a-kraften – forstået på den måde, at jeg ikke mener, det var synderlig alarmerende. Jeg mener, at den tidligere energiminister var lidt højere oppe, end nødvendigt var, men det må selvfølgelig være den tidligere energiministers egen sag. Jeg mener nu ikke, det er så forfærdelig forskelligt fra, hvad socialdemokratiet så tit har sagt om dette spørgsmål.

Når det er sagt, vil jeg godt understrege, at det radikale venstre fortsat ikke mener, at der er behov for a-kraft. Vi mener ikke – og dér er vi så i overensstemmelse med den tidligere energiminister – det er nødvendigt at indføre a-kraft på nuværende tidspunkt. Jeg mener faktisk heller ikke, sådan som den nuværende energistruktur ser ud, at der er plads til kernekraft på nuværende tidspunkt, og jeg betvivler, at der vil blive det på et senere tidspunkt.

For os er det ikke kun et spørgsmål om sikkerhed og affaldsproblemer, men også et spørgsmål om energiforsyningsstrukturen og samfundsstrukturen som helhed. Det er også indgået i vores overvejelser og beslutning

vedrørende a-kraft, at vi ikke mener, den danske struktur er særlig hensigtsmæssig, når det drejer sig om kernekraft.

Hr. Emmert Andersen var inde på en interessant oplysning, som dog var noget ny, nemlig at affaldet vil være alt for værdifuldt til at skulle deponeres. Det mener jeg faktisk er lidt i uoverensstemmelse med, hvad der i øvrigt sker rundt omkring i verden. Det er da rigtigt, at en del af affaldet bliver oparbejdet, men det er dog stadig sådan, at man står med et affaldsproblem, når noget af det er blevet oparbejdet.

Med hensyn til det spørgsmål om privatisering, som fremskridtspartiet har rejst, vil jeg sige, at det radikale venstre er tilhænger af et offentligt engagement i energisektoren. Det drejer sig om planlægning, styring, offentlig deltagelse osv. Det er klart, at vi løbende må diskutere formen og måden. Vi er ikke tilhængere af, at der sker en uhemmet vækst, som hr. Maisted var inde på, men vi er på den anden side tilhængere af, at der er et offentligt engagement.

Vi diskuterer for øjeblikket i udvalg styringen af D.O.N.G. Det fremgår jo af, hvad fremskridtspartiet tidligere har sagt, at fremskridtspartiet vil afvikle D.O.N.G. Vi andre vil nok finde en anden styringsform for D.O.N.G. Det gør debatten med fremskridtspartiet noget meningsløs, fordi fremskridtspartiet simpelt hen ikke ønsker at deltage i forsøget på at finde en hensigtsmæssig styring. Det gør også denne debat lidt mindre meningsfuld, når den er rejst af fremskridtspartiet.

Til slut vil jeg nævne spørgsmålet om prisfaldet på olie, siden flere har bragt dette spørgsmål på bane. Det vedrører også den mere fundamentale problemstilling, når vi diskuterer energisektoren, nemlig det behov for langsigtet planlægning, som i højere grad gør sig gældende her, end det gør andre steder. Vi er naturligvis også glade for, at der er sket og hvis der sker et prisfald på olie. Det vil under alle omstændigheder være gavnligt for det danske samfund.

Jeg vil også godt sige, at dersom der er tale om et varigt og mærkbart fald i olieprisen, må vi diskutere spørgsmålet om energifgifter. Det vil vi gøre, men vi mener ikke, at dette prisfald vil være varigt. Vi har samme opfattelse som energiministeren: at man må regne med, at oliepriserne igen vil gå op.